

FABC-OSC / HỘI NGHỊ CÁC GIÁM MỤC LẦN THỨ 14

Tại Bali, Indonesia, 16/11 – 21/11/2009

“Truyền thông xã hội trong xã hội dân sự: Thách đố về luân lý đạo đức”

TUYÊN BỐ CHUNG

Chúng tôi, 37 tham dự viên của Cuộc họp Giám mục hàng năm lần thứ 14 năm 2009 đến từ 14 quốc gia, bao gồm các giám mục, nhà thần học, các chuyên gia về truyền thông và linh hoạt viên truyền thông đã gặp nhau tại Bali, Indonesia, từ ngày 16 đến ngày 21 tháng 11 để nghiên cứu chủ đề "Truyền thông xã hội trong Xã hội dân sự: Những thách đố về luân lý đạo đức."

Việc hiện đại hóa tiệm tiến của Á châu trong 500 năm qua đã có một tác động đáng kể nhiều khía cạnh và mức độ của các xã hội của chúng ta. Điều này hiện nay đang đưa ra một động lực mới, với việc toàn cầu hoá lực lượng đang làm việc trong 50 năm qua, đặc biệt là với sự xuất hiện của Công nghệ thông tin truyền thông, như là trung tâm cho nhiều khía cạnh của cuộc sống hiện đại. Thay đổi trong chính sách thương mại thế giới và thay đổi quyền lực toàn cầu đang đẩy nhanh quá trình chuyển đổi của châu Á đến kịch bản toàn cầu. Trong thực tế, các chuyên gia đang nói rằng thế kỷ 21 là "thế kỷ Châu Á -Thái Bình Dương".

Châu Á là một lục địa của sự đa dạng lớn lao và của đa số các nền văn hóa, truyền thống, tôn giáo và cộng đồng dân tộc. Châu Á hiện nay đang trải qua những tác động của thời hiện đại trong một phương cách rất kịch tính. Hiện tượng này cần được nghiên cứu kỹ hơn, cẩn thận hơn và đi sâu hơn. Trong khi chúng ta thừa nhận những đóng góp tích cực của toàn cầu hóa, chúng ta không thể bỏ qua những tiêu cực ảnh hưởng trên người châu Á và những hàm ý về đạo đức của chúng.

Tiến trình toàn cầu hóa và hiện đại hóa đã tạo ra các cộng đồng địa phương, nhận được giáo dục hiện đại tại nhiều nước. Họ kinh nghiệm cả "ngôi làng châu Á và ngôi làng toàn cầu ". Họ có khả năng hiểu biết về hoạt động của các khía cạnh khác nhau của xã hội các thấu đáo hơn.

Thông qua công nghệ thông tin liên lạc hiện đại, chúng ta biết và hiểu được ý nghĩa của xã hội toàn cầu mang tính quốc tế của chúng ta. Chúng ta ngày càng trở nên có ý thức về đặc tính phổ quát và vận mệnh toàn cầu của chúng tôi.

Với sự thay đổi này, châu Á cũng nhìn thấy khả năng hồi sinh của một lực lượng mới trong xã hội và trong đời sống cộng đồng, cụ thể là Xã hội Dân sự. Cũng như tính hiện đại và các phương tiện truyền thông hiện đại đã ảnh hưởng đến cuộc sống của người dân thuộc mọi tín ngưỡng, họ cũng trở thành những người đóng góp quan trọng cho lực lượng mới của Xã hội Dân sự.

Thuật ngữ "Xã hội Dân sự" có một loạt các ý nghĩa và sắc thái đối với những người đang sống, suy nghĩ và hành động trong các ngữ cảnh đa dạng và có sự hiểu biết của xã hội được định hình bởi các truyền thống khác nhau theo phân tích xã hội học. được lôi kéo về phía trước đối với những người có đầu óc thuộc các tín ngưỡng khác nhau, trong một cuộc tìm kiếm chung cho phẩm giá trọn vẹn hơn, cho công bằng xã hội và tự do thật sự, những nhà hoạt động trong các phong trào của xã hội dân sự đã gióng tiếng lên giữa các nhiễu âm chói tai của thời hiện đại, kéo theo các luật lệ và nguyên tắc, gần như những ngôn sứ của thời hiện đại. Nhiều người trong số họ đã bị ảnh hưởng, ở một mức độ nhiều hay ít, bởi những giá trị Tin Mừng và tư tưởng Kitô giáo.

Các Định hướng: Kinh doanh có sức mạnh kinh tế. Các chính phủ nắm quyền lực chính trị. Xã hội Dân sự sử dụng sức mạnh văn hóa để xây dựng các liên minh và tạo ra một sự đồng thuận về đạo đức. Như thế, nó đã tạo ra sự chuyển đổi đáng chú ý từ kiểu lãnh đạo độc tài đến sự cộng tác và nối mạng như một cách để lấy quyết định; từ loại trừ để hòa nhập; từ sử dụng đến quản trị; từ tiêu thụ không hạn chế đến chia sẻ nguồn tài nguyên của thế giới một cách có trách nhiệm.

Những gì chúng ta đang chứng kiến làm nổi lên chiều kích nhân loại của cuộc sống trong sự bao la của một nền văn minh bất nhân và bị nhỏ rẻ, mà dường đang đánh mất cả căn tính và vận mệnh của nó. Giáo Hội không thể là một người quan sát đứng dưng trước các phong trào này, cũng như những hậu quả đạo đức và luân lý theo sau. Với tư cách là các Giám mục và những người dẫn thân vào các hoạt động truyền

thông xã hội và mục vụ, điểm nhấn của chúng tôi là "truyền thông cho xã hội con người và trong xã hội con người" mà Vatican II gọi là "Truyền thông Xã hội". Mỗi quan tâm của chúng tôi đối với chân lý phải được đặt trọng tâm nơi việc xác định các giá trị đạo đức luân lý trong truyền thông xã hội. "Một nhà truyền thông có thể cố gắng để thông tin, để giáo dục, để giải trí, để thuyết phục, để an ủi, nhưng giá trị cuối cùng của bất kỳ loại truyền thông nào phải nằm trong tính trung thực của nó" (Bê-nê-đi-cô XVI, Bài nói chuyện với những người tham gia hội nghị về "Căn tính và sứ mạng của Khoa Truyền thông trong một trường Đại học Công giáo" được tổ chức bởi Hội đồng Giáo hoàng về Truyền thông xã hội, Rome, 23 Tháng 5 năm 2008).

Châu Á cần có một phương pháp tiếp cận mang tính đối thoại với các chuẩn mực luân lý trong cách mà nó trở nên dễ nắm bắt với mọi người không phân biệt những khác biệt về tôn giáo hoặc tư tưởng của họ. Là tín hữu, chúng tôi cảm thấy được mời gọi để dẫn thân vào các phong trào trong Giáo Hội, cùng với các thành viên của xã hội dân sự, lấy cảm hứng từ những giáo huấn xã hội phong phú và mối quan tâm đạo đức của Giáo Hội. Do đó chúng tôi thấy điều cần thiết đối với các Kitô hữu là tham gia góp tay với các thành viên trong xã hội dân sự Á châu thời hậu hiện đại của thế kỷ 21. Dựa trên những gì kéo chúng ta lại với nhau hơn là những gì ngăn cách chúng ta, là Giáo Hội chúng ta phải mở rộng cửa hơn cho tất cả các dân tộc, các nền văn hóa và các tôn giáo, tham gia nhiều hơn với xã hội dân sự một cách có chọn lọc và qua một quá trình biện phân. Các giáo huấn của Giáo Hội về Truyền thông xã hội, được phản ánh trong các tài liệu truyền thông của FABC suốt 14 năm qua, cung cấp cho chúng tôi những hướng dẫn dễ hiểu trong viễn tượng này.

Giáo Hội có một công cuộc chung với các tổ chức phi chính phủ trong việc hỗ trợ nhu cầu ngày càng tăng trên khắp châu Á cho việc quản trị dân sự tốt, quyền được thông tin, sử dụng các công cụ quản trị điện tử từ công nghệ thông tin. Giáo Hội cũng chia sẻ với xã hội dân sự mối quan tâm cho việc hợp tác quản trị tốt và trách nhiệm xã hội chung lớn hơn trên một phần các công ty toàn cầu của phương Tây và mới đây của Á châu, mà cho đến nay chỉ tập trung vào việc tăng giá trị cổ đông, hơn là lợi ích các bên liên quan.

Các đề nghị:

1. Các Giám mục, với các Văn phòng truyền thông xã hội của họ, và đặc biệt các nhà thần học luân lý, cần nghiên cứu sâu hơn và đáp trả cho các khía cạnh luân lý và đạo đức của nền văn hóa truyền thông hiện đại (Redemptoris Mission, 37c) như sự phân chia kỹ thuật số, các quyền của trẻ em (Communio et Progressio, 67f) bảo mật và an ninh, truy cập và xử lý có phê phán và chuyển giao các công nghệ truyền thông, việc giáo dục truyền thông, quyền thông tin... (C.P., 33-45); họ phải nỗ lực hướng đến các tiêu chuẩn chuyên nghiệp đúng đắn và tìm kiếm sự thật (x. Miranda Prorus; C.P., 17, 36f; Aetatis Novae, 6). Đối với điều này, các văn bản về luân lý của tài liệu truyền thông hiện tại của Giáo Hội phải được sử dụng như nguyên tắc chỉ đạo và bảng hướng dẫn cho các nghiên cứu, suy tư và hành động đi xa hơn.

2. Mỗi giáo phận cần phải xác định ý nghĩa của 'xã hội dân sự' trong môi trường địa phương của mình, đánh giá có phê phán các tiêu chí và mục đích của các phong trào xã hội dân sự khác nhau, và xác định đâu là các phong trào chân chính và đáng tin cậy. Chúng ta phải lường được giá trị của những nhân tố họ theo đuổi dưới ánh sáng của các giá trị Tin Mừng. "Tôi đến để thế giới có sự sống và sống dồi dào" (Ga 10:10). Một phân tích như thế tự nó có thể dẫn đến một tầm nhìn trực giác để trở thành động lực động viên thúc đẩy mọi người cùng chí hướng tham gia vào các phong trào xã hội dân sự.

3. Các nhà lãnh đạo trong Giáo Hội cần biểu lộ sự sẵn lòng hơn trong việc tham gia có chọn lọc với các nhóm xã hội dân sự. Giáo Hội tại châu Á phần lớn là thiểu số, nhưng vẫn tiếp tục dần thân làm chứng cho Tin Mừng qua một cuộc đối thoại ba chiều với các tôn giáo, với các nền văn hóa và với người nghèo. Các thành viên đáng tin cậy của xã hội dân sự cung cấp những cơ hội Chúa ban cho Giáo Hội địa phương để chung tay với những người có khả năng và thiện chí; nhờ đó trở nên hợp thời với dân tộc họ hiện diện bằng cách chia sẻ những hiểu biết, những phương tiện và nguồn lực một cách bền vững. Sự hợp tác như thế có thể trang bị năng lực cho xã hội dân sự nhằm đóng một vai trò hiệu quả hơn; và đồng thời cho phép Giáo Hội 'biểu lộ đức tin của mình thông qua hành động' và phát huy những giá trị mà Chúa Giêsu Kitô công bố.

"Chúng tôi cầu nguyện với Chúa Giêsu trong nhà nguyện, sau đó đi ra ngoài đường phố để tìm Chúa Giêsu trong điều đáng ghê tởm" (Mẹ Têrêsa). Tuy nhiên, điều quan trọng là phải đảm bảo rằng Giáo Hội tham gia vào tiến trình này sẽ không dừng ở mức chỉ là nhân viên xã hội hoặc một tổ chức phi chính phủ.

4. Các Giáo Hội địa phương cần phải chuẩn bị các thành viên của mình để phát triển nơi họ cảm thức về đạo đức trách nhiệm và đóng vai trò xứng đáng trong các phong trào xã hội dân sự thông qua các chương trình gây ý thức và huấn luyện thích hợp, sử dụng các giáo huấn xã hội và các tài liệu khác của Giáo Hội. Việc huấn luyện như vậy cần lưu ý đến các nguyên tắc đạo đức và các vấn đề hiện nay như sử dụng tín dụng vi mô, các nhóm tự giúp đỡ, sự phát triển bền vững, các vấn đề môi trường và tôn trọng các quyền của các thế hệ tương lai đối với các tài nguyên mà chúng ta sử dụng. Các tổ chức của Giáo Hội có thể học rất nhiều từ xã hội dân sự, đặc biệt là cách làm thế nào để kết hợp việc dân thân với kỹ năng chuyên môn trong lãnh vực nghiên cứu, thu góp tài liệu và các số liệu thống kê nhằm cung cấp bằng chứng quan trọng để thúc đẩy tiến trình này.

5. Truyền thông Công giáo phải thuyết phục các Ủy ban, các nhóm khác nhau và các phong trào trong Giáo Hội địa phương về nhu cầu phát triển cảm thức đúng đắn của luân lý và trách nhiệm của người Kitô hữu cũng như việc hợp tác với xã hội dân sự.

6. Giáo Hội cần phải tạo ra một cảm thức về việc "liên kết chung" với xã hội dân sự để giảm nhẹ đau khổ của người dân trong xã hội, như đã được chứng kiến cách đặc biệt trong những thiên tai. Việc chia sẻ khả năng, chuyên môn và nguồn lực của chúng ta với những người làm việc để trao quyền cho những người thiệt thòi trong xã hội, sẽ là sự nối dài của Bí tích Thánh Thể - sống cùng với con người, bước đi với họ, tham gia vào một cuộc đối thoại được gọi hứng bởi Chúa Thánh Thần để nên một với họ.

7. Bất cứ nơi nào cần thiết, Giáo Hội địa phương nên phát huy các tổ chức phi chính phủ của mình để đưa ra các vấn đề lớn của xã hội, quan tâm giữ một khoảng cách thích hợp với mình, nhưng vẫn đem

đến tính cách Kitô giáo và Công giáo đặc thù cho cách làm việc theo của họ.